

[Poul Erik Dyrlund]

Nu afslørede hr. Poul Nødgaard jo sidst i sit indlæg, at han trods alt havde læst redegørelsen. Jeg var lidt i tvivl i starten af hr. Poul Nødgaards indlæg, og det var jeg selvfølgelig netop på grund af dette med parternes rolle. Jeg ved ikke, hvor mange gange det står i redegørelsen, at parterne både på nationalt plan og på EU-plan skal spille med, men det står der et utal af gange.

Så kunne jeg egentlig også godt tænke mig at spørge hr. Poul Nødgaard, om han finder, at redegørelsen lægger op til en revolution på arbejdsmiljøområdet. Sådan opfatter jeg det ikke. Jeg opfatter det, som om vi skal have nogle justeringer, nogle kursændringer, og at vi skal planlægge frem til år 2005, hvordan vi kan gøre det fornuftigt.

I øvrigt er jeg enig i, at akkordarbejde er nedslidende for den enkelte, men jeg er altså også nødt til at sige, at mine erfaringer med akkordarbejde er, at lønmodtagerne den ene gang efter den anden er blevet stillet over for et krav fra arbejdsgiverside om en tempoopskruining, så uanset at vi kan være enige om, at det er nedslidende, ved jeg godt, hvor jeg skal placere ansvaret.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

For at tage det sidste først. Jeg mener ikke, at man præcist kan sige, om det er arbejdsgivernes eller lønmodtagernes skyld; jeg tror måske, at begge parter er lige gode om det.

Med hensyn til arbejdersiden vil jeg bestemt ikke afvise, at der er mange, der er meget interesseret i at tjene en skilling ekstra og derfor lader sig drive med af akkordræs, lange arbejdstider osv.

Jeg vil sige til hr. Tommy Dinesen, at jeg ikke har nævnt, at vi skulle fyre nogen i Arbejdstilsynet, men jeg er kommet med min uforbeholdne mening om, hvordan Arbejdstilsynet optræder.

Hvis vi kunne blive enige om rammelovene, kunne vi lave nogle enkle rammelove og stort set overlade det 100 pct. til de enkelte virksomheder at administrere dem. Glem ikke – det er stort set ikke nævnt her i dag – at hver eneste virksomhed i dette land har et sikkerhedsudvalg, hvor der sidder kompetente folk fra både arbejdsgiverside og arbejdstagerside.

Vi taler så meget om decentralisering og nærdemokrati og bruger alle de store ord i både kommuner og i Folketinget. Hvorfor kan man så ikke overlade til parterne selv at indrette det arbejdsmiljø, som præcis passer til den enkelte virksomhed?

Jeg tror ikke, at hverken hr. Tommy Dinesen eller hr. Poul Erik Dyrlund kan bevise over for mig, at man ikke på de enkelte virksomheder er kompetent til at lave disse ting. Det tror jeg man er, og det tror jeg egentlig også de to herrer mener, men alligevel har man en eller anden indgroet forestilling om, at jo flere led, man kan lægge ind i kæden, og jo mere bureaukrati, man kan få indført, desto bedre.

Hr. Poul Erik Dyrlund sagde, at redegørelsen ikke var den store revolution. Det er den måske ikke, men når vi er færdige med den, skal vi have en forespørgselsdebat fra SF om i realiteten det samme emne, som vi diskuterer her og nu, og der lægges altså op til en lang række pinde i et dagsordensforslag, der skal vedtages, og det gør, at det faktisk er temmelig store spørgsmål, vi diskuterer her.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Hvis verden var så god, alle arbejdsgivere og alle andre folk var så gode, at de røg lige herfra og op i himlen, var det jo rigtigt, at man godt kunne overlade det til de forskellige at klare det hele selv, så det ikke var nødvendigt at have nogen lovgivning; men sådan er det nu ikke.

Hr. Poul Nødgaard sagde noget om, at man på Christiansborg og andre steder har distanceret sig fra arbejdspladserne. Må jeg ikke godt sige, at jeg tror, de fleste politikere – måske kun dem på venstrefløj – kommer ud i mange faglige organisationer – også i arbejdsgiverorganisationer – og deltager i mange drøftelser. Jeg har stadig væk kontakt med mine kolleger efter 30 år på arbejdspladserne, så nogle af os har erfaring nok til at tale om disse ting.

Jeg tror ikke på, at man kan overlade dette til virksomhederne selv, men jeg ved da også, at der i det område, som hr. Poul Erik Dyrlund og jeg kommer fra, findes nogle gode, store, solide virksomheder, som virkelig gør en indsats på disse områder, selv om det koster penge. Som jeg sagde i mit første indlæg er der